Vonnisnummer / Griffienummer
2019/1247
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak
1 oktober 2019
Naam van de eerste beklaagde
Systeemnummer parket
Dossiernummer
19H000558

rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt
Sectie correctioneel
Kamer 13D

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

INZAKE

VRIJWILLIG TUSSENKOMENDE PARTIJ

1. **De wooninspecteur van het Vlaams Gewest**
   met zetel te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22,

ter zitting vertegenwoordigd door mr. advocaat bij de balie van ,

EN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN

BEKLAAGDEN

1690

1. geboren te op
   wonende te

   van Belgische nationaliteit,

1691

2. geboren te op
   wonende te
   van Belgische nationaliteit,

beiden ter zitting vertegenwoordigd door mr. loco mr. ., advocaat bij de balie van ,

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning, namelijk het verhuren van twee woningen zoals beschreven in en te .

Te , meermaals, in meerdere malen van 1 januari 2015 tot 18 juli 2017

door , de woning op het gelijkvloers

Heromschrijft de datum van de feiten van de betichting A
in de betichting van : "Te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 18 juli 2017.

B
Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

Te meermaals, in meerdere malen van 1 januari 2015 tot 24 mei 2018
door , de woning op de tweede verdieping

Heromschrijft de betichting B als volgt :
"Te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 24 mei 2018,
door , de woning op de eerste en tweede verdieping".

C
Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

Te , meermaals, in meerdere malen van 16 november 2015 tot 18 juli 2017
door de woning op het gelijkvloers

D
Bij inbreuk op artikel 5, strafbaar gesteld bij artikel 20 §1 al 1 van het Decreet dd. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning die niet voldoet aan de vereisten en normen van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.

Te , meermaals, in meerdere malen van 16 november 2015 tot 24 mei 2018
door , de woning op de tweede verdieping

Heromschrijft de betichting D als volgt :
"door , de woning op de eerste en tweede verdieping".

INSCHRIJVING DAGVAARDING TER HYPOTHEKEN

De aandacht van de gerechtsdeurwaarder, met de betekening gelast, dient erop gevestigd te worden dat deze dagvaarding, overeenkomstig artikel 6.3.1§6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, artikel 20ter. al. 2 van het Woondecreet of art. 11.2.3 van het Onroerend Erfgoeddecreet , door zijn zorgen aan de bewaarder der hypotheken van de ligging van het onroerend goed dient te worden aangeboden teneinde overschrijving.

Het bewijs van de overschrijving en de kantmelding dient samen met de dagvaarding door de gerechtsdeurwaarder gevoegd te worden aan het strafdossier.

PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie, de vrijwillig tussenkomende partij en de beklaagden.

Ter zitting van 07.05.2019 werden conclusietermijnen bepaald conform art. 152 Sv.
De beklaagden en de vrijwillig tussenkomende partij hebben tijdig conclusies neergelegd.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Rekening houdend met de inhoud van het strafdossier, dient de datum van de tenlastegelegde feiten A en B heromschreven als volgt :
A : "te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 18 juli 2017" en
B : "te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 24 mei 2018".

Gelet op de vordering van het Openbaar Ministerie ter zitting van 03.09.2019 maakte deze wijziging van incriminatieperiode voorwerp uit van de debatten, werden beklaagden van deze mogelijke heromschrijving in kennis gesteld en hadden zij de gelegenheid zich erop te verdedigen.

Gelet op de inhoud van het strafdossier en de vaststellingen van de wooninspecteur dient de dagvaarding voor wat betreft tenlasteleggingen B en D aangevuld als volgt :
B : "de woning op de eerste en tweede verdieping"
D : " de woning op de eerste en tweede verdieping".

De rechtbank stelt vast dit een materiële vergissing betreft,
Deze heromschrijvingen en aanvulling wijzigen de feiten niet die onder de oorspronkelijke tenlastelegging het voorwerp van de vervolging uitmaakten.

***

Beklaagden worden vervolgd als verhuurder, onderverhuurder of degene die het goed ter beschikking stelt, de woongelegenheden gelegen te op het gelijkvloers en op de verdieping te hebben verhuurd, hetzij te huur of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning terwijl deze niet voldeden aan de vereisten van art. 5 van de Vlaamse Wooncode.

Eerste beklaagde

De schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten A en B, zoals in de dagvaarding omschreven, wordt naar eis van recht bewezen door de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het opsporingsonderzoek, en tijdens het ter zitting gevoerde onderzoek, inzonderheid :
de informatie verstrekt door de bewoners/huurders,
de opeenvolgende vaststellingen van de wooninspecteur, en
de resultaten van de huiszoeking.

Beklaagde is eigenaar van het bewuste onroerend goed sedert 21.01.2015 ingevolge akte van deling. Voor het tenlaste gelegde misdrijf is geen bijzonder opzet vereist. Het morele bestanddeel van onachtzaamheid of nalatigheid volstaat.
Beklaagde wist of moest weten dat de kamers die hij verhuurde of ter beschikking stelde gebrekkig waren en niet aan de woning kwaliteitsvereisten voldeden.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat het pand al sedert 20.01.15 bewoond werd door , deze woongelegenheid op het gelijkvloers werd aan hem verhuurd voor 550 euro/maand.
De woonentiteit op het eerste verdiep en dakverdiep werd op 28.09.2016 bewoond door . Volgens zijn verklaring verbleef hij er al sedert 6 jaar en bedroeg de huurprijs 750 euro.

De kamers op het gelijkvloers toonden bij de eerste vaststellingen op 05.10.2016 gebreken die respectievelijk 63 en 81 punten op het technisch verslag opleverden. Bij hercontrole op 18.07.2017 was de opsplitsing in 2 woonentiteiten ongedaan gemaakt doch bleef de woning ongeschikt ingevolge de vastgestelde gebreken (41 punten).

De woning op de eerste en tweede verdieping toonde bij de eerste vaststellingen op 18.07.2017 gebreken die 31 punten op het technisch verslag opleverden. Bij hercontrole op 24.05.2018 werden de vertrekken op deze verdiepingen bewoond door en en bleven er nog steeds gebreken voorhanden die een totaal van 117 strafpunten vertegenwoordigden.

Uit voornoemde vaststellingen en strafpunten volgt de ongeschiktheid van de verhuurde ruimtes, de gebreken zijn daarenboven van die aard dat ze een veiligheids- en gezondheidsrisico inhielden zodat de woningen tevens onbewoonbaar zijn verklaard.
De tenlaste gelegde feiten A en B zijn bewezen, beklaagde betwist overigens zijn schuld niet.

Tweede beklaagde

De schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals in de dagvaarding omschreven, wordt naar eis van recht bewezen door de onderzoeksresultaten verzameld tijdens het opsporingsonderzoek, en tijdens het ter zitting gevoerde onderzoek, inzonderheid :
de informatie verstrekt door de huurders,
de opeenvolgende vaststellingen van de wooninspecteur, en
de resultaten van de huiszoeking.

Tweede beklaagde is broer van eerste beklaagde, de eigenaar van het bewuste onroerend goed. Krachtens een notariële volmacht van 16.11.2015 neemt hij als lasthebber de belangen waar van zijn broer, ondermeer expliciet inzake huurcontracten.
Voor het tenlaste gelegde misdrijf is geen bijzonder opzet vereist. Het morele bestanddeel van onachtzaamheid of nalatigheid volstaat.
Het verweer dat de woning op het gelijkvloers werd opgedeeld in 2 woongelegenheden buiten het medeweten van beklaagde is in strijd met de vaststelling dat er 2 inkomdeuren zijn op het gelijkvloers, één in de voorgevel, één in de linker zijgevel. Beklaagde kan bezwaarlijk voorhouden hiervan niet op de hoogte geweest te zijn.
Beklaagde wist of moest weten dat de kamers die hij verhuurde of ter beschikking stelde gebrekkig waren en niet aan de woning kwaliteitsvereisten voldeden.

Beklaagde betwist zijn hoedanigheid van eigenaar, verhuurder of ter beschikking steller.

Dit verweer mist feitelijke grondslag vermits beklaagde wordt vervolgd als dader of mededader en uit het onderzoek voldoende is gebleken dat beklaagde zich als tussenpersoon manifesteerde.

De betrokkenheid van beklaagde bleef niet beperkt tot de contacten met de wooninspecteur in de loop van het onderzoek. Integendeel, beklaagde heeft een actieve bijdrage geleverd in de verhuring en ter beschikking stelling van de woongelegenheden.

De huurder verklaarde dat hij " al 6 maanden niet meer gezien had en de huur de laatste 2 maanden cash betaalde aan de broer van eigenaar ".

Het appartement op het verdiep werd ter gelegenheid van de controle op 18.07.17 bewoond door .
Op 24.05.2018 werden deze vertrekken bewoond door en .
Gelet op de volmacht dd. 16.11.2015 en het gegeven dat eerste beklaagde reeds sedert 07.07.2016 geen adres meer had in België, dient noodzakelijkerwijze besloten dat tweede beklaagde dit huurcontract met deze bewoners heeft afgesloten na 18.07.2017.

In zijn communicatie met de wooninspectie manifesteert tweede beklaagde zich ook als verhuurder met zeggenschap over de staat van het gebouw en de bewoning ervan :

"problemen met huurders, ... huurders uit mijn pand te krijgen. Zo wil ik mijn pand volledig renoveren om ze eventueel verder te verhuren".

Met zekerheid kan derhalve besloten dat tweede beklaagde sedert 16.11.2015 een actieve en noodzakelijke rol heeft gespeeld in de totstandkoming van de verhuring en de continuïteit van de bewoning door de respectievelijke huurders.
Ten overvloede wordt erop gewezen dat de hoedanigheid van verhuurder niet doorslaggevend is vermits de wet ook de terbeschikkingstelling via tussenpersonen strafbaar stelt en beklaagde zich in dit verband als lasthebber van de eigenaar gedragen heeft.

***

Aangezien al de lastens **eerste beklaagde** bewezen verklaarde feiten door een eendaadse samenloop verbonden zijn dan wel de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, wordt hoofdens al deze feiten samen in toepassing van artikel 65 SW slechts één bestraffing, te weten de zwaarste, uitgesproken.

Bij besluiten verzocht beklaagde om de toekenning aan hem van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling als bedoeld in de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst; als hebbende een uitzonderlijk karakter dient zij derhalve van een uitzonderlijke toepassing te blijven.

Opschorting strekt ertoe de reclassering te bevorderen en te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normalerwijze te voorziene gevolgen en onder andere door de eraan verbonden publiciteit, voor de beklaagde een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering zou meebrengen.

De bewijselementen waarover de rechtbank thans beschikt laten echter niet toe te besluiten dat in casu de uitspraak van de hiernavolgende veroordeling een gevaar voor een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering van beklaagde zou inhouden.
Beklaagde verscheen overigens niet in persoon doch bij wijze van vertegenwoordiging zodat de rechtbank slechts onrechtstreeks informatie ontving omtrent zijn persoonlijkheid zonder zich te kunnen vergewissen van diens ingesteldheid en intenties.

Beklaagde brengt evenmin elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de oplegging van een bestraffing, zoals hierna bepaald, zijn toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van de in zijn hoofde weerhouden feiten, zou hypothekeren.

Het voorliggende verzoek van beklaagde om hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, is derhalve ongegrond.

Aan beklaagde wordt de hierna vermelde bestraffing opgelegd, die aangepast is:

* aan de aard en de zwaarwichtigheid van de lastens hem bewezen verklaarde feiten;
* aan het gegeven dat hij de veiligheid van de bewoners in gevaar heeft gebracht voor eigen geldgewin;
*aan het feit dat hij zijn gedrag getuigt van misprijzen voor het welzijn van zijn medeburgers;
* aan het feit dat hij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare positie van zijn huurders;
* aan zijn aandeel in de aanhangige strafbare feiten als eigenaar;
*aan de omstandigheid dat beklaagde het pand inmiddels volledig conform de vereisten van de Wooncode in orde heeft gemaakt;
* aan het winstoogmerk in hoofde van beklaagde;
* aan zijn strafrechtelijk verleden.

Aangezien al de lastens **tweede beklaagde** bewezen verklaarde feiten door een eendaadse samenloop verbonden zijn dan wel de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, wordt hoofdens al deze feiten samen in toepassing van artikel 65 SW slechts één bestraffing, te weten de zwaarste, uitgesproken.

Bij besluiten verzocht beklaagde – in ondergeschikte orde - om de toekenning aan hem van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling als bedoeld in de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

De opschorting van de uitspraak van de veroordeling is een buitengewone gunst; als hebbende een uitzonderlijk karakter dient zij derhalve van een uitzonderlijke toepassing te blijven.

Opschorting strekt ertoe de reclassering te bevorderen en te voorkomen dat een veroordelende maatregel, buiten haar normalerwijze te voorziene gevolgen en onder andere door de eraan verbonden publiciteit, voor de beklaagde een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering zou meebrengen.

De bewijselementen waarover de rechtbank thans beschikt laten echter niet toe te besluiten dat in casu de uitspraak van de hiernavolgende veroordeling een gevaar voor een onevenredige sociaal-ekonomische deklassering van beklaagde zou inhouden.
Beklaagde verscheen overigens niet in persoon doch bij wijze van vertegenwoordiging zodat de rechtbank slechts onrechtstreeks informatie ontving omtrent zijn persoonlijkheid zonder zich te kunnen vergewissen van diens ingesteldheid en intenties.

Beklaagde brengt evenmin elementen aan die zouden toelaten te besluiten dat de oplegging van een bestraffing, zoals hierna bepaald, zijn toekomst op een overdreven wijze, in wanverhouding tot de ernst van de in zijn hoofde weerhouden feiten, zou hypothekeren.

Het voorliggende verzoek van beklaagde om hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, is derhalve ongegrond.

Aan beklaagde wordt de hierna vermelde bestraffing opgelegd, die aangepast is:

* aan de aard en de zwaarwichtigheid van de lastens hem bewezen verklaarde feiten;
* aan het gegeven dat hij de veiligheid van de bewoners in gevaar heeft gebracht voor eigen geldgewin;
*aan het feit dat hij zijn gedrag getuigt van misprijzen voor het welzijn van zijn medeburgers;
* aan het feit dat hij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare positie van zijn huurders;
* aan zijn onmisbaar aandeel in de aanhangige strafbare feiten als lasthebber-tussenpersoon;
*aan de omstandigheid dat het pand inmiddels grondig gerenoveerd werd door toedoen van beklaagde;
* aan zijn strafrechtelijk verleden.

Verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert, door middel van een schriftelijke vordering, op basis van ondermeer de artikelen 42, 43 en 43bis Sw. de verbeurdverklaring van een totaalbedrag van 48.650,00 euro, als vermogensvoordelen op grond van de tenlasteleggingen opzichtens eerste beklaagde.

Deze facultatieve straf is verantwoord gelet op de feitelijke omstandigheden van de bewezen verklaarde feiten en het gegeven dat de ontneming van de ingevolge deze feiten verworven voordelen aangewezen is. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat beklaagde voordeel zou puren uit de door hem gepleegde misdrijven. In casu bestaat het vermogensvoordeel uit het bewezen verklaarde misdrijf uit de ontvangen huur.

De berekening van het openbaar ministerie is duidelijk aan de hand van de incriminiatieperiode en kan gevolgd met dien verstande dat voor de woning op het gelijkvloers een periode van 21 januari 2015 tot 18 juli 2017 in aanmerking wordt genomen, zijnde 29 maanden, de huur bedroeg 550,00 euro/maand x 29 maanden = 15.950,00 euro;

Voor de woning op de verdieping wordt de periode van 21 januari 2015 tot 24 mei 2018 in acht genomen, zijnde 38 maanden, de huur bedroeg 750 euro/maand x 38 maanden = 28.500,00 euro.

Het bedrag van 44.450,00 euro dient verbeurd verklaard lastens eerste beklaagde.

Inzake de Herstelvordering

De herstelvordering van de wooninspecteur van het Vlaams Gewest in toepassing van art. 20 bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vl. Wooncode luidt :
"Beklaagden te bevelen alle gebreken van het pand gelegen te aan de , kadastraal gekend .

dat het gebouw met de aanwezige woonentiteiten omvat, te herstellen zodat dit integraal voldoet aan de woonkwaliteitsnormen, vastgesteld met toepassing van art. 5, dit binnen een termijn van 10 maanden na de uitspraak onder verbeurte van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging, volgende op het verstrijken van voormelde herstel termijn.
Te zeggen voor recht dat de herstel termijn niet dient beschouwd als een termijn van verbeurdverklaring van de dwangsom,
Aan beklaagden geen bijkomende termijn in de zin van art. 1385bis 4° Ger. Wb. toe te staan en deze termijn uitdrukkelijk uit te sluiten.

Bij gebreke aan uitvoering door beklaagde zelf , vraagt de wooninspecteur aan hem machtiging te verlenen om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagden op grond van art.20 bis § 7 en § 8 van de Vlaamse wooncode alsook artikel 17bis§2 van de Vlaamse Wooncode.

De wooninspecteur vraagt tevens het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad.

De rechtbank is verplicht de gevorderde herstelmaatregel in te willigen indien deze met de wet strookt.
Immers, dient de teruggave overeenkomstig art. 44 en 50 Sw. en 161 Sv. verplicht te worden uitgesproken.

Een veroordeelde mag niet in het voordeel van het bewezen verklaarde misdrijf blijven.

De principiële herstelmaatregel is het herstel van alle gebreken.

De termijn voor het uitvoeren van de werken wordt door de rechtbank bepaald op 10 maanden.

Tevens bepaalt de rechtbank een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot de uitvoering van de werken binnen de termijn van 10 maanden, vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde termijn van 10 maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art. 1385bis Ger. Wb.

De rechtbank machtigt de wooninspecteur om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien bij gebreke aan uitvoering door beklaagde en dit op zijn kosten.

De rechtbank gaat niet in op de vordering van de wooninspecteur om het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad bij gebreke aan motivering hieromtrent en mede gelet op de

recente vaststellingen van 23.07.2019 waaruit blijkt dat het pand reeds in belangrijke mate beantwoordt aan de kwaliteitstvereisten na uitgevoerde renovatie.

TOEGEPASTE WETTEN

Er werd rekening gehouden met volgende wettelijke bepalingen:
Wetboek strafvordering art. 162, 185, 194, 197;
Strafwetboek art. 25, 38, 40, 42, 43, 65;
Wet 05.03.1952 art.1 Wet 25.12.2016 art. 59
Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door KB. 31.10.2005 art. 1;
KB. 28.12.1950 art. 91 al.1;
KB. 28.12.1950 art. 91 al.2, gewijzigd bij art. 1 KB. 13.11.2012;
Wet van 19.03.2017 art. 4 §2;
Art. 4 Vt.S.V.
Wet 15.06.1935 art. 13,14,31-41;
De wetsbepalingen zoals vermeld in de gedinginleidende akte en de wetsbepalingen aangehaald in dit vonnis.

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **op tegenspraak**.

OP STRAFGEBIED

Heromschrijft de datum van de feiten van de betichting A
in de betichting van : "Te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 18 juli 2017."

Heromschrijft de betichting B als volgt :
"Te , meermaals, in meerdere malen van 21 januari 2015 tot 24 mei 2018,
Door , de woning op de eerste en tweede verdieping".

Heromschrijft de betichting D als volgt :
"door , de woning op de eerste en tweede verdieping".

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan de ten laste gelegde feiten **A en B** zoals in de dagvaarding omschreven en voormeld heromschreven.

Veroordeelt beklaagde voor deze vermengde feiten samen tot een **geldboete** van **1.000,00 euro**, door verhoging met 70 opdeciemen (vermenigvuldiging met 8), gebracht wordt op **8.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verklaart **verbeurd** ten laste van eerste beklaagde de **geldsom** van **44.450,00 euro**.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdeciemen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **54,76 euro**.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van **20,00 euro**.

Verklaart tweede beklaagde **Salih KARACA** plichtig aan de ten laste gelegde feiten **C en D** zoals in de dagvaarding omschreven en voormeld heromschreven.

Veroordeelt beklaagde voor deze vermengde feiten samen tot een **geldboete** van **500,00 euro**, door verhoging met 70 opdeciemen (vermenigvuldiging met 8), gebracht wordt op **4.000,00 euro**.

Zegt dat de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal mogen vervangen worden bij gebrek aan betaling binnen de termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek bepaald wordt op 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van **bijdrage** tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25,00 euro te verhogen met 70 opdeciemen en alzo gebracht op **200,00 euro**.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. van 13.11.2012, de verplichting op tot het betalen van een geïndexeerde vergoeding van **54,76 euro**.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage ten bate van het begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand een bedrag te betalen van **20,00 euro**.

Veroordeelt **beklaagden** hoofdelijk tot de kosten van de publieke vordering, tot op heden begroot op de som van **320,21 euro**.

Inzake de herstelvordering

Verklaart de herstelvordering van de wooninspecteur als volgt ontvankelijk en gegrond.

Beveelt **eerste en tweede beklaagde** tot het uitvoeren van de noodzakelijke werken om het pand te , kadastraal gekend , eigendom van eerste beklaagde te laten voldoen aan de woonkwaliteitsnormen, vastgesteld met toepassing van art. 5, en dit binnen een termijn van **10 maanden** na de uitspraak, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van art.1385 bis Ger.W, en dit onder verbeurte van een **dwangsom van 150,00 euro per dag** vertraging, volgende op het verstrijken van voormelde hersteltermijn.

Zegt voor recht dat bij gebreke aan uitvoering door beklaagden zelf, de wooninspecteur gemachtigd is om ambtshalve in de uitvoering van het opgelegde herstel te voorzien met kosten ten laste van beklaagden op grond van art. 20 bis § 7 en § 8 van de Vlaamse wooncode, met inbegrip van de kosten, zoals bedoeld in art. 17 bis § 2 van de Vlaamse Wooncode.

Zegt voor recht dat melding van het vonnis zal worden gemaakt in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het 1° Kantoor Rechtszekerheid te onder ref.

OP BURGERLIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **01 oktober 2019** door de rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt, sectie correctioneel, 13D kamer, samengesteld uit : De heer , ondervoorzitter, alleenzetelend rechter, in aanwezigheid van het openbaar ministerie, met bijstand van de , griffier.